

[Bernhard Baunsgaard]

nomisk støtte fra en fremmed magt eller fra nogen anden, der handler i fremmed magts interesse, skal gøre opmærksom på det.

Jeg forstår slet ikke justitsministerens udtalelser om, at dette skulle være et indgreb mod ytringsfriheden. Det er kun rimeligt, at den, der læser noget, ved, om der er nogen, der har speciel interesse i at fremstille sagen netop på den måde, hvad enten det er USA, England, Sovjetunionen, Israel eller en arabisk stat. Det er rart for os at få dette at vide. Men som sagt, hvor effektivt det er, det kan man sætte et stort spørgsmålstegn ved.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne først takke ordførerne for socialistisk folkeparti og det radikale venstre for deres støtte til dette forslag.

Med hensyn til de indvendinger over for effektiviteten, som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte – det gjorde i øvrigt den socialdemokratiske ordfører også, men i en lidt anden toneart – og som Bertel Dahlgaard nævnte allerede ved behandlingen i begyndelsen af 50'erne, skal jeg gøre opmærksom på, at vi skriver i bemærkningerne, at Dahlgaards indvendinger er helt berettigede. Han påviser nogle undvigelsesmuligheder, som vi ikke kan se bort fra, og derfor foreslår vi i bemærkningerne, at pligten til at opgive, at man har fået støtte, ikke skal gå på det ene, bestemte skrift, som man har fået støtte til, sådan at man kan rokere rundt med pengene og sige: det var ikke til det her, vi fik støtte. Det skal fremgå af alt, hvad en organisation, der står som udgiver, faktisk udgiver, hvis denne organisation i nogen sammenhæng overhovedet har fået støtte. Så er i hvert fald den afgrænsning blevet noget bredere.

Jeg tror også, der kan være andre indvendinger, og jeg er helt sikker på, at forslaget i virkeligheden godt kunne laves bedre. Men vi har set en vis pointe i simpelt hen at holde os ordret til Steinckes gamle forslag, som – dér tager fru Birgith Mogensen fejl, når hun siger, at det kun var kommunisterne – hele raden af partier fra socialdemokratiet og ud til højre havde den største sympati for, da det blev fremsat. De fik først kolde fødder, da de så, at det kunne ramme dem selv. Det er præcis det samme, der sker i dag.

I anledning af hr. Bjørn Elmquists kvabbelse over møder på Himmelbjerget, vil

jeg sige, at det er da klart, at Folkebevægelsen mod EF skal opgive, at de modtager støtte fra EF-midler via deres repræsentanter. Men der er jo andre interessante eksempler. Skal man også indfortolke det under lovens tekst, hvis vi holder os til Steinckes gamle formulering, at nogle partier mere eller mindre fungerer i fremmed magts tjeneste, hvis de modtager bidrag fra Texaco, og hvad der ellers har været på bordet i årenes løb? Der kan opstå nogle fortolkningsvanskeligheder, og der er måske nogle, der ikke har det så rart med det.

Jeg finder, det er et fuldstændig rimeligt krav, at har man modtaget støtte, der stammer udenlandsfra, så er det en almindelig, god forbrugeroplysning, at det fremgår af de pamfletter og annoncer, og jeg ved ikke hvad, som man udgiver.

Jeg kan ligesom hr. Bernhard Baunsgaard ikke se, at dette har noget som helst at gøre med at indskrænke ytringsfriheden, som ministeren prøvede at give det udseende af. Der er jo ingen, der bliver forhindret af dette forslag i at trykke lige de annoncer og lige de pamfletter og lige de løbesedler og lige de bøger og lige de propagandaskrifter i øvrigt, som de hidtil har kunnet trykke med den slags støtte. Det eneste nye er, at det skal oplyses, at der gives støtte, som stammer udenlandsfra.

Fremskridtspartiet ville godt gå videre, og muligvis skulle jeg derfor regne fremskridtspartiet med blandt de positive. Vi vil også godt gå videre. Kristeligt folkeparti vil på visse områder også godt gå videre. Så lad os se én gang til på den generelle oplysning om partistøtte og fremlæggelse af partiregnskaber og organisationsregnskaber i det hele taget. Vi skriver også i bemærkningerne, at det så vi meget hellere. Men dette begrænsede forslag havde måske en større chance, især fordi ministeren faktisk allerede opfører sig, som om det er vedtaget, når det i øvrigt passer ham, men altså ikke vil anse det for vedtaget, når det ikke passer ham.

Ministeren sagde, at de nuværende regler, som gik på bistand, der gjorde en fremmed magts efterretningstjeneste bedre i stand til at operere her i landet, var fuldt tilstrækkelige, og kom i øvrigt med en længere udredning om ting, der intet har med denne problemstilling at gøre, men som har at gøre med, hvad han beskæftigede sig med på lidt andre